

Revidert renovasjonsforskrift for kommunene i HRA-regionen

Hadeland og Ringerike Avfallsselskap (HRA) arbeider med å revidere kommunenes forskrifter for husholdningsavfall. Det er lagt til grunn at ny felles renovasjonsforskrift skal vedtas i alle eierkommuner innen nyttår 2022. Høringsforslaget ligger som vedlegg til dette brevet.

Bakgrunn

Forurensningsloven pålegger kommunen å samle inn og behandle husholdningsavfall. For å oppnå en hensiktsmessig og hygienisk oppbevaring, innsamling og videre transport av husholdningsavfall kan kommunen vedta egne lokale forskrifter, jf. forurensningslovens § 30. Renovasjon er en tvungen tjeneste. Det betyr at alle husholdningene, inkludert fritidseiendommer, er forpliktet til å delta i den.

Dagens renovasjonsforskrift trådte i kraft i 2006/2007 og gjelder for Ringerike, Gran, Lunner, Jevnaker og Hole kommuner. Dagens forskrifter kan leses på HRAs hjemmeside www.hra.no

Hvorfor bør forskriften revideres?

- Følge opp nasjonale krav og lokale ambisjoner innenfor avfall og gjenvinning som er kommet etter forrige forskrift.
- Nye juridiske rammevilkår for samtykke til innsamling av husholdningsavfall og klagebehandling etter forskriften
- Økt vektlegging av HMS for renovatører og operatører
- Sikre nødvendig handlingsrom og hjemmel for å kunne gjøre fremtidsrettede tilpasninger i tråd med teknologisk utvikling uten at dette krever forskriftsendringer
- Harmonere forskriften med store deler av landet; tilnærmet samme plikter og rettigheter uavhengig av kommunegrensene

Likelydende renovasjonsforskrifter for HRA-kommunene

HRA har siden starten hatt felles likelydende forskrift for de fem eierkommunene, med unntak av én formulering i Ringerikes forskrift.

Gjennom HRAs aksjonæravtale og eierstrategi har kommunene vedtatt at det skal være likeverdig tjenestetilbud for innbyggerne. Dette forutsetter at eierkommunene følger tidligere praksis med likelydende renovasjonsforskrifter og felles selvkostregnskap. Dette sikrer HRAs abonnenter likebehandling uavhengig av bosted, og mindre administrasjonsressurser enn om forskriftene hadde vært ulike. Videre står det i kommunenes eierstrategi at forskriftene skal «legges frem for omforent politisk behandling i eierkommunene»; altså at kommunene skal vedta den samme forskriftsteksten.

Regulerer forholdet mellom HRA og innbyggerne

Forskriften regulerer forholdet mellom HRA som tjenesteleverandør på vegne av kommunene, og innbyggerne som abonnenter til HRAs tjenester, jf. forurensningsloven § 30.

HRA har kunder som har næringsavfall, for eksempel restauranter, skoler og barnehager. Forskriften vil ikke gjelde for disse. Forholdet til næringskunder vil som i dag skje gjennom avtaler.

Aksjonæravtalen slår fast at formålet med eierskapet i HRA er et «*kostnadseffektivt tjenestetilbud*», og også at «*HRA skal gi et brukervennlig, fleksibelt og likeverdig tjenestetilbud for innbyggerne, som på en positiv måte stimulerer til bærekraftige holdninger og atferd*». Forslaget forsøker å balansere disse to hensynene. Vi skal fortsatt tilby gode og likeverdige tjenester for innbyggerne våre, samtidig som vi skal nå nasjonale avfallsmål, ivaretar HMS og ikke utelukker å ta i bruk virkemidler som kan føre til en tryggere og mer kostnadseffektiv tjeneste.

Forslag til revidert forskrift

Det meste av forskriften er i innhold lik med gjeldende forskrift. Formen er derimot nå i tråd med nasjonal praksis og anbefalinger for renovasjonsforskrifter. Forskriften er blitt tydeligere og gir mindre rom for misforståelser og tolkning.

Bransjeorganisasjonen Avfall Norge mener det er nødvendig å harmonisere avfallsløsningene i kommunene for å øke materialgjenvinningsgraden. HRA støtter dette, og har derfor lagt en rekke forskrifter til grunn under arbeidet med ny forskrift. I arbeidet ser vi at lokale forskrifter nå harmoniseres, og at det bare er mindre forskjeller mellom dem. Vi har brukt disse aktivt i arbeidet, med formål å harmonisere HRAs forskrift med nasjonal praksis.

De viktigste endringene og presiseringene er:

- Sterkere vektlegging av HMS og arbeidsmiljø
- Todelt struktur: forskrift utdypes i retningslinjer
- Avfallstyper og henteintervall er ikke spesifisert
- Innføring av særskilt klagenemnd
- Forskriftsfesting av kommunalt samtykke til innsamling av husholdningsavfall
- Større åpning for gebyrdifferensiering, i tråd med forurensningsloven/norsk avfallspolitikk
- Presisering av boenhet – enhetlig praksis
- Forskriftsfesting av renovasjonsteknisk planlegging

Sterkere vektlegging av HMS og arbeidsmiljø

Kravene til HMS er skjerpet siden forrige forskrift. Å ta renovasjonstjenesten inn i eget konsern, har økt bevisstheten om hvor vi møter på hindringer som utfordrer HMS i arbeidshverdagen. En renovatør har en fysisk svært krevende arbeidshverdag. I likhet med hele bransjen opplever også HRA at det er vanskelig å rekruttere og beholde renovatører. Vi opplever at renovatører får slitasjeskader og at mange slutter fordi jobben er for fysisk krevende. Vi har en nullvisjon om personskader. God HMS er viktig både for å heve anseelsen av yrket og for å holde kostnadene nede.

Derfor er det spesielt viktig for oss å legge vekt på et forsvarlig arbeidsmiljø og krav til HMS. I forskriften kommer dette til uttrykk i formålsparagrafen (§1-1). I tillegg gis HRA muligheten til å bestemme og legge til rette for plasseringer av oppsamlingsenheter og returpunkt i §§ 2-3 og 2-4, som er nye.

I § 2-7, andre ledd, er plassering fra veg som i dag. Nytt er det er spesifisert at større beholdere over 360L skal stå plassert 1 m fra veg. Dette er i tråd med dagens praksis, som ikke har vært forskriftsfestet.

HRA har tatt forbehold om bruk av sidelaster i fremtiden, i § 2-7, åttende ledd. Dette er teknologi som allerede er i bruk flere steder i landet. Selvkjørende renovasjonsbiler kjører i Sverige, og avfall blir hentet med robotarmer mange steder i Norge, også i grisgrendte strøk. HRA har per nå ikke tatt i bruk teknologien nevnt over. Dette kan bidra både til å holde gebyrkostnader nede og å lette den fysiske arbeidssituasjonen for renovatørene vesentlig.

HRA kan også vedta å plassere oppsamlingsenhetene på hensiktsmessig sted langs kjøreruta. Dette kan for eksempel gjelde saker hvor det står mellom to alternativer til plassering som begge tilfredsstiller forskriftsmessige krav. Her kan HRA vedta plasseringen lengst ned mot veien for å vektlegge forskriftens formål om kostnadseffektivitet.

Også på gjenvinningsstasjonene legger vi stor vekt på HMS. Dagens forskrift slår i § 7.3 fast at «Gjenvinningsstasjonene skal ta imot husholdningsavfall fra privatpersoner og næringsavfall fra bedrifter så lenge det dreier seg om små leveranser som kan fraktes i personbil, personbil med henger eller varebil. Større leveranser fra lastebiler eller containere skal henvises til Trollmyra.» I ny forskrift er innholdet videreført, men traktorer, med og uten hengere, er spesifisert (§4-7).

Siden nåværende forskrift trådte i kraft, er traktorene blitt vesentlig større. Gjenvinningsstasjonene er ikke dimensjonerte for slike store kjøretøyer. Det er registrert flere nesten-ulykker hvor unngåtte personskader har vært flaks, mens det på materiellsiden stadig er ødelagte bomber og rekkverk. Det er også et praktisk hensyn at større leveranser må leveres over vekt på Trollmyra for at prissetting og deklarerer skal være riktig. Vekt finnes kun på Trollmyra.

Når HRA likevel har valgt å forskriftsfeste dette, er det fordi praksisen har medført stor oppmerksomhet. Vi ønsker derfor å være tydelige på kravet. Det er viktig å understreke at forurensningsloven kun gir hjemmel til å forskriftsregulere husholdningsavfall. Det betyr forholdet mellom HRA og innbyggerne. Næringskunder vil kunne få krav uavhengig av forskriften.

Todelt struktur: forskrift utdypes i retningslinjer

Forskriftsteksten er holdt konsis, mens detaljer og utdypende forklaringer legges i egne retningslinjer.

Retningslinjene skal utdype forskriftens bestemmelser ved å gi konkrete og uttømmende tolkninger av dem, og på denne måten bidra til en enhetlig og forutsigbar forvaltningspraksis.

Samtidig vil det være en enklere prosess å endre retningslinjene når det skjer faktiske endringer i HRAs forvaltning, for eksempel dersom det kommer nye krav til kildesortering. Retningslinjene vedtas av HRAs styre.

Retningslinjene vil være en tolkning av forskriften og gir ingen ytterligere hjemler til HRA utover det forskriften fastsetter. De vil være skrevet i et enklere språk enn en forskrift gir rom for, og blant annet være tilgjengelige på HRAs nettsider.

Rent konkret ser en for seg to dokumenter; ett med generelle retningslinjer for ulike områder. Det andre dokumentet vil omhandle renovasjonsløsninger ved nybygging og rehabilitering, og ha utbyggere, arealplanleggere og byggesaksbehandlere som målgruppe. Ingen av retningslinjene vil gå utover det lovverket gir hjemmel for.

Eksempelvis vil forskriften kreve at «Abonnenten plikter å kildesortere avfallet etter HRAs retningslinjer», mens retningslinjene spesifiserer hvordan kildesorteringen skal skje. Disse kravene vil typisk kunne endre seg ved sentrale krav. Eksempelvis skal glass- og metallemballasje legges løst i beholder, mens melkekartonger ikke lenger skal legges i pose.

På samme måte vil retningslinjene kunne forklare og eksemplifisere forskriften. Forskriften sier f.eks. at «vei på grunn av snø, is eller andre hindringer ikke er kjørbare, kan renovatøren unnlate å tømme oppsamlingsenheten». Tolkningen av hva som er en hindring, vil kunne være ulik både mellom renovatører og abonnent og HRA. Det finnes eksempler hvor abonnenten finner det urimelig at HRA ikke har fjernet sykler og parkerte tilhengere som har hindret framkommeligheten. Retningslinjene vil bidra til at dagens praksis blir nedskrevet. Retningslinjene vil være basert på HRAs nåværende praksis og andre selskapers retningslinjer.

Avfallstyper og henteintervall er ikke spesifisert

I gjeldende forskrift er avfallstypene HRA henter, definert. Det er de ikke i nytt forslag. Årsaken er at nye avfallstyper kan innføres; f.eks. henteordning for glass- og metallemballasje. Teknologien kan også endres, f.eks. ved endrede krav til ettersortering, eller sentrale krav til kildesortering (eks. EU-krav om utsortering av mat/plast for all husholdning, og er en av flere direkte årsaker til at kildesortering på hytter innføres i hele landet).

I nåværende forskrift er henteintervallene definert. Dette er til hinder for effektivisering. Eksempelvis vil en over tid se om 8 uker intervall for glass- og metallemballasje er hensiktsmessig, basert på faktisk innsamlede mengder. Videre legger forurensningsloven føringer for at gebyret bør differensieres for å bidra til økt materialgjenvinning (se avsnittet under gebyr). En måte å løse dette på sikt, kan være å redusere gebyret for innbyggerne som ønsker sjeldnere henteintervall for restavfall enn standarden.

Innføring av særskilt klagenemd

Det foreslås å opprette en felles klagenemd som skal betjene alle eierkommunene. Ny kommunelov fra 2018 medførte også en endring i forvaltningsloven § 28 andre ledd om klagenemd for selvstendige rettssubjekter. Ny paragraf i renovasjonsforskriften etterkommer kravet. Det interkommunale AS-et skal etter forvaltningsloven § 28 andre ledd opprette et eget klageorgan som behandler klagen fra innbyggere i alle de fem eierkommunene.

Samfunnsbedriftene (tidl. KS Bedrift) er konsultert vedr. om det er mulig å videreføre dagens praksis, hvor hver kommunes klagenemd behandler klager etter forskriften. De mener det ikke er mulighet

for dette. <https://www.samfunnsbedriftene.no/aktuelt/advokattjenester/dette-ma-du-vite-om-saerskilt-klagenemnd/>

Samfunnsbedriftene viser til lovproposisjonen til den nye kommuneloven Prop. 46 L (2017-2018), hvor opprettelsen av særskilt klageorgan for interkommunale selskap er behandlet i punkt 19.5.2.

«... en slik klageordning (med klage til hver enkelt kommune) kan undergrave det forpliktende elementet i samarbeidet. Mange vil dessuten kunne komme til å klage for å få saken behandlet i hjemkommunen sin. En ordning med egne klagenemnder for hver av deltakerkommunene vil også kunne føre til forskjellsbehandling basert på hvilken kommune klagerne er bosatt i, noe som vil kunne redusere legitimiteten samarbeidet har i befolkningen.»

Ut fra fvl § 28 andre ledd og Prop 46 L mener Samfunnsbedriftene at kommunalt eide AS skal ha et eget, særskilt klageorgan, for å sikre enhetlig og lik praksis for innbyggerne som klager på aksjeselskapets vedtak.

Det er lagt få føringer på hvem som skal sitte i klagenemnda, men en sak fra Sivilombudsmannen slår fast at styret ikke kan fungere som klageorgan. Det foreslås derfor at HRAs generalforsamling formelt oppnevner medlemmer til en felles klagenemnd og at den praktiske gjennomføringen fremmes som egen sak overfor generalforsamlingen.

Forskriftsfesting av kommunalt samtykke til innsamling av husholdningsavfall

Hele kapittelet er nytt og tydeliggjør kommunens ansvar, selv om Forurensningslovens § 30 tredje ledd, over mange år har stilt det samme kravet om at ingen må samle inn husholdningsavfall uten kommunens samtykke.

Kapittelet er tatt inn i forskriften etter Stortingets enstemmige presisering rundt kommunens utvidede ansvar for rapportering av alt innsamlet husholdningsavfall, både offentlige og private aktører. Hele kapitlet samsvarer med Samfunnsbedriftenes (tidl. KS Bedrift) mal for ferdig forskriftstekst om samtykke.

Større åpning for gebyrdifferensiering, i tråd med forurensningsloven/norsk avfallspolitikk

Prinsippene fra § 5 i nåværende forskrift er videreført i kap. 5 i nytt forslag.

Gebyrdifferensiering

Forurensningsloven legger sterk vekt på gebyrdifferensiering som virkemiddel. § 34 annet ledd sier at «Kommunene bør fastsette differensierte gebyrer der dette vil kunne bidra til avfallsreduksjon og økt gjenvinning».

Miljødirektoratet oppfordrer kommunene sterkt om å differensiere avfallsgebyrene.

I sin «Veileder om beregning av kommunale avfallsgebyrer» (M-258/2014) oppfordres kommunen til å differensiere gebyret for å motivere til avfallsreduksjon og gjenvinning. Dette er fulgt opp i den nye forskriften.

Miljødirektoratets ferske rapport «Analyse av tiltak og virkemidler for økt forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av husholdningsavfall og næringsavfall» (M-2021) fra april 2021 anbefaler å

utrede om regelverket bør endres slik at kommunene forpliktes til å innføre gebyrdifferensieringsordninger.

I rapporten skriver miljømyndighetene til «*Hvor mye restavfall en husholdning leverer vil gi utslag i avfallsgebyret og dermed gi husholdningen et økonomisk insentiv til å øke utsorteringen av avfall for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning. En gebyrdifferensiering forventes å ha en forholdsvis høy effekt på materialgjenvinningen og kan derfor være et styringseffektivt virkemiddel*».

HRA har differensiert gebyrene i mange år, i form av høyere gebyr for større restavfallsbeholder.

Ny forskrift åpner for å ta i bruk dette som et sterkere virkemiddel for å motivere til avfallsreduksjon og økt mer materialgjenvinning. Ny forskrift legger ikke opp til at en binder seg til ytterligere differensiering, men holder mulighetene åpne i et lenger tidsperspektiv. En differensiering må uansett vedtas av kommunestyrene gjennom det årlige gebyrregulativet.

Det er ulovlig å differensiere gebyret på sosialt grunnlag eller gjøre forskjell avhengig av hvor i kommunen avfallsbesitteren bor. Det vil si at besparelse på grunn av ulik kjøreavstand for eksempel ikke kan gi grunnlag for lavere gebyrer.

Vi understreker at dette ikke innebærer at kommunene har ulike gebyrer, men at avfallsgebyret for eksempel kan endres etter f.eks. hvor mye restavfall man kaster og hvor ofte det blir hentet utover minimumsmengde.

Miljødirektoratet trekker i sin veileder om gebyr frem at det kan differensieres på:

- volum (dagens praksis i HRA)
- tømmefrekvens
- reell vekt
- deling av oppsamlingsenheter
- hjemmekompostering

Andre selskaper tatt i bruk RFID-identifisering på beholdere, slik at en for eksempel betaler ut fra antall tømminger utover et definert minsteabonnement; altså med et fast gebyr for faste utgifter, og et variabelt gebyr ut fra bruk. Det finnes også flere selskaper som har tatt i bruk sensorer for å måle vekt ved henting av restavfall. HRA har ikke tatt i bruk denne teknologien i dag, men den finnes.

En boenhet – et abonnement

§5-1 første ledd inneholder en viktig presisering. I dagens forskrift (§2.1.1) sier man at alle med eget gårds- og bruksnummer skal ha minst 1 abonnent på renovasjon. Alle boenheter med eget matrikelnummer i Matrikkelen (felles, offentlig eiendomsregister) er pålagt renovasjon. I boligbygg med seksjonerte leiligheter vil hver leilighet da ha *ett* abonnement, etter dagens forskrift.

I boligbygninger der huseier har valgt å *ikke* seksjonere boenhetene, kan huseier selv velge hvor mange/stort abonnement som trengs ut fra avfallsmengde. Etter det HRA har funnet ut, er vi alene om denne praksisen i Norge. Vi gjør derfor som andre selskaper, og presiserer at alle eiere av boenheter omfattes av gebyrplikt, uavhengig av om boenheten er seksjonert eller ikke.

Dagens forskrift innebærer at to tilsvarende borettslag, hvor ett har seksjonerte leiligheter og det andre ikke har det, etter dagens praksis har store skjevheter med tanke på hvor mange abonnenter de har til sammen på sine felles dunker. For å ivareta likebehandling og en rettferdig praksis, innfører

vi derfor pålagt renovasjonsgebyr for alle registrerte boenheter. Dette er også i tråd med praksis i andre avfallsselskaper landet over.

En praksis hvor en boenhet skal ha minst ett abonnent, innebærer også at useksjonerte utleieleiligheter (f.eks. sokkelleiligheter) skal ha minst ett abonnement. I dag er vanlig praksis at disse ofte deler beholder med utleier, som betaler for større abonnement. I dag betaler f.eks. ofte husleier for 1,6 abonnement, som innebærer en 240 L beholder til restavfall, mens minsteabonnementet er 140 L (=1 abb). HRA ønsker å følge nasjonal praksis på dette området.

HRA åpner derimot for at naboer kan samarbeide om felles oppsamlingsenheter. Det kan være aktuelt å gå inn for rabatt ved nabodeling i forslag til gebyrregulativ for kommunene. Dersom kommunene gjennom gebyrregulativet vedtar rabatt for deling av beholdere, trenger ikke gebyrene nødvendigvis bli høyere; en kan f.eks. gi rabatt slik at sluttsummen blir tilnærmet lik/lik for abonnenten. Forskjellen er at vi får likebehandlet alle våre abonnenter. En rabatt for nabodeling vil også føre til at abonnenter som i dag allerede deler beholdere, også får rabatt.

Gebyrregulativet skal i prinsippet følge forskriften. Altså må ny ordning med innkreving av alle boenheter skje samtidig med at forskriften trer i kraft, fra 1.1.2022. I praksis vil det være vanskelig å rekke til nyttår. For det første må forskriften må vedtas av alle kommuner. Deretter trenger HRA tid til å oppdatere sine registre, og ikke minst bør huseiere ha tilstrekkelig tid for å varsle leietakere om evt. økning i husleie i forkant. Det er derfor hensiktsmessig ny ordning for useksjonerte leiligheter ikke blir innført før neste gebyrregulativ trer i kraft, fra 1.1.2023.

Det er derfor lagt inn en passus i forskriften om en overgangsordning, der alle eiendommer skal betale gebyr etter reglene i kap. 5 fra og med 1.1.2023. I praksis betyr dette at useksjonerte leiligheter/boenheter som i dag ikke betaler gebyr, heller ikke vil gjøre det i 2022, men fra 1.1.2023.

Fritaksperiode

Nytt i ny forskrift er at det gis midlertidig fritak for *inntil* 3 år av gangen. Svært mange som søker fritak fra renovasjon, ønsker det for en lenger periode. HRA ønsker å gjøre søknadsprosessen enklere for innbyggerne, og effektivisere saksbehandlingen knyttet til fritakssøknader. Mange bygg står tomme i over ett år. Fritak gjelder for en minimumsperiode på 12 mnd, som alle kommuner med unntak av Ringerike (6 mnd) har hatt til nå. Ved fritak henter HRA Transport inn oppsamlingsenhetene, og setter dem ut igjen når fritaksperioden er utløpt. Vi får også ofte forespørslers ved f.eks. salg, typisk for et par måneder, hvor det ikke er kostnadseffektivt med administrasjon og innhenting av beholdere.

Det er ikke lagt opp til forskjellige minimumsintervaller i de ulike kommunene. I dag har Ringerike kommunene fravikende forskriftsbestemmelse på dette (6 mnd). Øvrige kommuner har 12. HRA får tilbakemeldinger på at ulikt regelverk for kunder som dekkes av samme selskap, oppleves urettferdig. Kommunene vedtar samme minstegebyr og skal også da ha de samme tjenestene for sine innbyggere.

Forskriftsfesting av renovasjonsteknisk planlegging

Renovasjonsteknisk planlegging er kommet inn som egne punkter i nytt forslag, ettersom andre renovasjonstekniske løsninger er blitt vanlige. Dette kan f.eks. gjelde nedgravde containere og avfallssug. Bestemmelsene forskriftsfester dagens praksis. Øvrige tekniske krav blir spesifisert i egne retningslinjer, som vil utvikles sammen med kommuneadministrasjonene.

Forskriftsprosessen

Forskriften er utarbeidet av HRA. Eierkommunene ble varslet om oppstart og invitert til innspill i september 2020. Forslaget har vært oppe i styret to ganger. I april ble det avholdt informasjons- og dialogmøte med 21 deltakere fra de fem eierkommunene. Generalforsamlingen ble orientert samme måned. Samfunnsbedriftene er konsultert på delene om klagenemnd og samtykke. Forslaget er også kvalitetssikret juridisk. Synspunkter og kommentarer som har framkommet i prosessen er innbakt i forskriftsforslaget.

Høringsprosessen

Det gjennomføres en offentlig høringsprosess etter forvaltningsloven § 38. HRA gjennomfører høringsprosessen på vegne av kommunene. Forslaget til forskrift gjøres tilgjengelig på følgende måte:

- Forskriftsforslaget og dette høringsbrevet legges ut på HRAs hjemmeside
- Eierkommunene opplyser om høringen på kommunens hjemmeside og henviser til at den ligger elektronisk på HRAs hjemmeside
- Det annonseres i Hadeland og Ringerikes Blad om at forskriften er lagt ut på HRAs hjemmeside
- Forskriftsforslag og høringsbrev sendes direkte til eierkommunene, Statsforvalteren i Oslo og Viken og Statsforvalteren i Innlandet

Det legges det opp til en høringsperiode på 10 uker. Frist for å gi uttalelse til forskriftsforslaget er 10. august 2021.

Eventuelle uttalelser til forskriftsforslaget skal gis skriftlig og sendes per e-post til firmapost@hra.no eller i posten til Hadeland og Ringerike Avfallsselskap (HRA), Musmyrveien 10, 3520 Jevnaker.

Videre prosess

Når høringsperioden er over, vil HRA behandle alle innkomne forslag. Deretter sendes endelig forskriftsforslag til sluttbehandling i hvert enkelt kommunestyre.

Når forskriften er vedtatt i alle kommunene, vil den bli kunngjort i Norsk Lovtidende og gjort tilgjengelig på Lovdata og HRAs nettsider.

Med hilsen

Åse Toril Krågsrud
kommunikasjonssjef

Ole Petter Løbben
fungerende daglig leder

Vedlegg: Forslag til renovasjonsforskrift for kommunene i HRA-regionen.
Nåværende forskrift og høringsdokumenter ligger på www.hra.no/nyforskrift